

PAPA FRANJO

Crkva je Božji narod

*Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 12. lipnja 2013.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se želim kratko zadržati na drugom od izraza kojim je Drugi vatikanski koncil definirao Crkvu: Božji narod (usp. Dogm. konst. *Lumen gentium* 9; Katekizam Katoličke Crkve, 782). I to činim s nekim pitanjima, o kojima će svatko moći razmišljati.

1. Što znači biti "Božji narod"? To prije svega znači da Bog nije svojina bilo kojeg naroda; jer On je taj koji zove nas, koji nas okuplja, poziva da budemo dio njegovog naroda i taj je poziv upućen svima, bez razlike, jer Bog u svojem milosrđu "hoće da se svi ljudi spase" (1 Tim 2, 4). Isus ne govori apostolima i nama da tvorimo neku isključivu grupu, elitu. Isus kaže: idite i učinite učenicima sve narode (usp. Mt 28, 19). Sveti Pavao kaže da u Božjem narodu, u Crkvi "nema više: Židov – Grk!... Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu" (Gal 3, 28). Htio bih poručiti i onima koji se osjećaju dalekima od Boga i Crkve, koji su bojažljivi ili ravnodušni, onima koji misle da se ne mogu više promijeniti: Gospodin zove i tebe da budeš dio njegova naroda i to čini s velikim poštivanjem i ljubavlju! Bog nas zove da postanemo dio toga naroda, Božjeg naroda.

2. Kako se postaje članovima toga naroda? Ne postaje se tjelesnim rođenjem, već novim rođenjem. U Evanđelju Isus kaže Nikodemu da se treba roditi odozgo, iz vode i Duha da bi se ušlo u Božje kraljevstvo (usp. Iv 3, 3-5). Po krštenju bivamo uvedeni u taj narod, po vjeri u Krista, tom Božjem daru kojeg treba njegovati i sve više učvršćivati u čitavom svom životu. Zapitajmo se: što činim da vjera koju sam primio na krštenju sve više raste? Kako toj vjeri koju sam primio i koju Božji narod posjeduje pomažem rasti?

3. Drugo pitanje glasi: koji je zakon Božjeg naroda? To je zakon ljubavi, ljubavi prema Bogu i ljubavi prema bližnjemu, prema novoj zapovijedi koju nam je Gospodin ostavio (usp. Iv 13, 34). Ta ljubav, međutim, nije besplodna sentimentalnost ili nešto nejasno, već je prepoznavanje Boga kao jedinoga Gospodara života i, istodobno, prihvaćanje drugoga kao pravoga brata, prevladavajući podjele, rivalstva, nerazumijevanja, egoizme; to dvoje ide jedno s drugim ukorak. Koliki samo još put moramo prijeći da bismo živjeli na konkretan način taj novi zakon, zakon Duha Svetoga koji djeluje u nama, zakon milosrđa i ljubavi! U novinama ili na televiziji gledamo tolike ratove među kršćanima, ali kako je to moguće? Unutar Božjeg naroda se vode tolike ratovi! U gradskim četvrtima, na radnim mjestima vode se tolike ratovi iz zavisti, ljubomore! I u samoj obitelji koliki se samo ratovi vode! Moramo moliti Gospodina da nam dadne shvatiti taj zakon ljubavi. Kako je lijepo međusobno se ljubiti kao prava braća. Kako je to lijepo! Učinimo nešto danas. Možda su nam svima neki ljudi dragi a drugi ne; možda se mnogi od nas malo ljute na nekoga; recimo tada Gospodinu: Gospodine srdim se na ovoga ili onu; molim te za njega ili za nju. Moliti za one na koje se ljutimo je lijep korak u tome zakonu ljubavi. Činimo li to? Učinimo to danas!

4. Koje poslanje ima taj narod? Odgovor glasi: nositi u svijetu Božju nadu i spasenje; biti znak ljubavi Boga koji poziva sve na prijateljstvo s Njim; biti kvasac

koji uskvasa čitavo tijesto, sol koja daje okus i čuva od propadanja, svjetlo koje prosvjetljuje. Oko nas – dovoljno je otvoriti novine – vidimo da prisutnost zla postoji, đavao djeluje. Ali želim glasno reći: Bog je snažniji! Vjerujete li vi to: da je Bog snažniji? Ali recimo to zajedno, recimo to zajedno svi: Bog je snažniji! A znate li zašto je snažniji? Jer On je Gospodin, jedini Gospodin. I želim dodati da se stvarnost koja je katkad obavijena tamom, označena zlom, može promijeniti, ako mi prvi budemo ti koji će u nju, prije svega svojim životom, donijeti svjetlo evanđelja. Ako na nekom stadionu, poput Olimpijskog stadiona u Rimu ili stadiona San Lorenzo u Buenos Airesu, u mrkloj noći, neka osoba upali svjetlo ono se jedva vidi, ali ako drugih sedamdeset tisuća gledatelja svaki upali svoje svjetlo, stadion postaje potpuno osvjetljen. Postupajmo tako da naš život bude Kristovo svjetlo. Zajedno ćemo nositi svjetlo evanđelja u čitavu stvarnost.

5. Koji je cilj toga naroda? Cilj je Božje kraljevstvo, koje je započeo ovdje na zemlji sam Bog i koje se mora širiti sve do ispunjenja, kada će se pojaviti Krist, život naš (usp. Lumen gentium, 9). Cilj je dakle puno zajedništvo s Gospodinom, ući u sam njegov božanski život, gdje ćemo živjeti radost njegove neizmjerne ljubavi.

Draga braćo i sestre, biti Crkva, biti Božji narod, prema velikom naumu Očeve ljubavi, znači biti Božji kvasac u ovom našem svijetu, to znači naviještati i nositi Božje spasenje u ovaj naš svijet, koji je često izgubljen i treba odgovore koji ohrabruju, koji daju nadu, koji daju novu snagu na putu. Neka Crkva bude mjesto Božjeg milosrđa i nade, gdje će svatko moći osjetiti da je prihvaćen, ljubljen, da mu je oprošteno i da je potaknut živjeti prema dobrom životu evanđelja. A da bi ljudima pomogla ljudima da se osjećaju prihvaćenima, ljubljenima, ohrabrenima i da iskuse milosrđe Crkva mora biti otvorenih vrata, da svi mogu ući. A mi moramo izaći iz tih vrata i naviještati evanđelje.